

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

B ante A

Baccha cū duplicato c exili
li: generale nomen est fru
ctuum omniū agrestiu ar
borū: acetiā nomen gem
mæ. de qua Horatius in
Epo. Honusta baccis am
bulet. Inde Bacchar: bac
chara: baccharū. Syll. li.
viij. Hec Phrygiā vestem

& baccharū induta monile

Require in dictiōe Bacchanale

Bacchanale: vel p apocopen Bacchanal eadem
scriptura: locus erat in q bacchi festa celebrabā
tur. Plau. in aulularia. Neq ego nunq nisi ho
die ad bacchas accessi in bacchanal conquina
rum. Quinetiā ipsa bacchi festa & Bacchanalia
dicta sunt. Iuue. Qui curios simulat: & baccha
nalia viuūt. Bacchis huius bacchidis eadē scri
ptura: bacchi sacrificula vocat: quē & baccha
dicit. Plaut. in Amphitryone. Bacche bacchan
si si aduersari velis ex insana infaniorē facies
Ouid. li. Meta. ix. Ismarig celebrat repetita trien
nia bacche. Est etiam Bacchis villa qdam circa
meridiem: teste Ptole. hoc bacchar huius bac
charis eadē scriptura producta in obliquis cha
syllaba. Sicut Calcar huius calcaris: gen^o est va
lis: teste Festo. quod & Baccharū dici potest.

Bacchanalia. Require in dictiōe Bacchanale

Bacchar hui^o bacchar: cū duplicato c exili secun
da syll. in obliq correpta scemi. gñis est. Er si
Vgutio neur. gñe declinatur: genus est herbar: q
(vt dictū) fasciū pellit. de qua Vir. in Bucco
licis. bacchare: fronte cingite: ne vari noceat ma
la lingua futuro. Idē Eglo. iij. Errantes hederas
passim cū bacchare tell^o. Reg. i dic. Bacchanale

Baccharus. a. um. Require in dictiōe Baccha.

Bacchanal. Require in dictiōe Bacchanale.

Bacchariū. Require in dictiōe Bacchanale.

Bacchus. idis. Require ibidem.

Baccheus. a. um. Regre in dictiōe Bacchus

Baccheius. a. um. Require ibidem.

Bacchicus. a. um. Require ibidem.

Bacchium. Require ibidem.

Bacchus cū c exili: sequēte ch aspirato scribitur:
fuit Iouis filius: & vini de^o appellatus est: nec
nō & pro ipso vino ponit. Et a baccho fit Bac
che^o: bacchei^o: bacchi^o. Stati^o achileide Tū li
bare dapes: baccheaq: munera chiron. Seren^o
Vel pelagi latites: sis & baccheia dona. Boeti^o.
Nec bacchica munera norat. bacchus eadē scri
ptura: pes est triū cōstans syllabis. vna qdem
lōga: reliquis duabus breuib. bacchiū eadem
scriptura: genus erat vrcei: quo vtebāt in festo
bacchi ad vinum tenendum.

Bacchilus. Require in dictiōe Bacculus

Baccha neu. ge. pñalis tm nu. cū & exili scribit.
Prouincia est Scithia: quē ab Vgu. hēc bacch^o
declinari pñit cōtra Virgilij auhoritatē. lib.
geor. ij. dictis. Neq baccha neq Indi: laudib
Italix certēt. Bacchū vel bacchus eadē scriptura
opidū est bacchog: qd antea zarlastes vocaba
tur: vt scribit Plini^o. bacchus eadem scriptura:
fluuius est Scythag. Braçtea cū ch aspirato &
exili a Tortel. scribi pñit. qd a βραχ^o
q non minus tenue q breue designat deriuatū
tradit. Alij braçtea cum & exili dicūt esse scri
bendū. Aiunt em græca rōne fieri non posse: vt
ch aspiratū cum tūngat. est aut braçtea tenuis
lamina & sua spōte plicabilis. Lamina aut qd
crassius est: ex qua armatura confici. qua etiā
incensa olim hoies torquebant. Nec cōpressa
aut agitata crepitat vt braçtea dicēte Virg. lib.
gned. vi. Illice sic leni crepitabat braçtea vento.
Nā laminam tā ferreā: æream: plūbeam: stan
ncam q aureā: argenteā: helectreā: orichalceā
dicim^o. Braçtea vero ex his posterioribz est. &
format diminutue braçteola penultima corre
pta syllaba. Iuue. saty. xij. Neptuni q braçteo
lā de castore ducat. Braçtea vt tradit Vgutio: ā
singulari nu. scemi. gñis est. in pñali vero neu.
Ego etiā in pñali nume. scemi. gñe nō semel le
gi. Vnde Hiero. in Exodo. cap. xxxviij. ait. In
ciditqz braçteas aureas: & extenuauit in filā.

Bacchus. Require in dic. Baccha.

Bacchū. Ibidem.

Bacchus. Ibidem.

Baculus cū vnico c & hoc baculū declinari pñt.
Festus in dictiōe agolū. Agolum (inq) pasto
rale: baculū est q pecudes agunt. Syllus li. iij.
Pastorale deo baculū pellitqz sinistrū. Ouid. li.
Meta. xij. Esse solet baculūqz tenēs agreste sini
stra. Bacillū aliud inflexū & icuruatū. aliud ita
natū. Isido. aut & Vgutio: a mascu. formāt di
minutue bacill^o. qd etiā Alexāder pfrater me^o
vsurpauit cū dixit. Cera iugū limus anim^o col
lus arma bacill^o. Cōposita cū bacchulus: vt im
becillus: imbecillis: vt in ipsa dictiōe auēte pba

Baculū. Regre in dictiōe Baiulus. bimus.

Baiulus autore Festo operarius dicit. hoc baiu
lum pro freno ab Vgutione ponitur

Balbo balbas: & balbutio balbutis in vno signi
ficato accipi pñt: teste Marcel. & producit bu
syllabā. Hora. sermone. iij. Balbutit: scaus pra
uis fultū maletalis. Est autem balbitire quadā
linguē hesitatioē & cōfusione trepidare.

Balbutio. Require in dictiōe Balbo

Balæna cū vnico l & æ diphthōgo in media syl
la. scribit: nēna βαλας descendit vt Vgu. som
niauit: sed græcū est auctore Pōpe. vocabulū:
quā illi βαλας vocāt: φ in b lra cōmura
ta: belua est marina. de qua Iuue. sat. iij. quant
tum delphinis balæna braxanica maior.

C iij

Balneolum. Require in dictiōe Balneum.

Balneum in singu. nume. neu. gñis est. In plura. vero. neutri & scemi. testib; Diomedes: Dona- to: Seruio: & format diminutive balneolū pe- nultima syllaba correpta. Iuue. saty. viij. Bal- neolum gabij; Romæ cōducere furnos. ab eo quod est balneū venit balneator cōis gñ. teste Seruio super lib. xij. gneidos. Petronius tamen etiam scē. gene. balneatricem protulit: & Pro- bus ait. balneatrix scemi. generis est: & si a ver- bo non veniat.

Balsamū neu. gñis: est arbor viti q̄ myrto simi- lior: vt dixit Plinius lib. xij. natu. histo. Virgi. georgico. ij. Quid tibi odorato referā sudan- tia ligno. Balsamag; & baccas senap; frondētis acanthi. Vbi dicit Seruius: balsamū est arbor: opobalsamum succus. carpobalsamū fructus xylobalsamū arboris lignū. Hierony. tamē ar- boris succum etiam balsamū appellauit: cū di- xit in Ecclesiastico. capi. xxiiij. & quasi balsamū non mixtum odor meus. At vero Vgutio hęc balsamus pro arbore declinari p̄cipit

Balsamus. Require in dictiōe Balsamum

Balteum. Regre in dictiōe Balteus

Balteus cum t exili: & balteum declinari potest. Iuue. saty. vltima. Ast illi quos arma tegūt: & balteus ambit. Idem saty. ix. Quotiens rumo- ribus vlciscunt baltea: nec deerit qui te p com- pita querat Festus i dictiōe Succingulū. Succin- gulum inquit est balteū. Et teste Seruio sup li. v. gnet. Non tū id quo cingimur balteus indi- cat: sed etiam a quo arma dependēt

Baptisma tis: baptism; baptismū declinari pōt. Vnde Marci cap. xi. legitur. baptismū Ioannis de celo erat: an ex hominibus? Et Ambrosius in sermōe octauē Epiphanię ait. Q; mirari nō debemus cur hoc baptismum ipsius dominus fecerit & magister

Baptismū. Require in dictiōe Baptisma.

Baptismus. Require ibidem.

Barba inqt Caper: Seruius: Vgutio: Catholicō: & nōnulli alij hois ē. Barbę yō q̄drupedū. S; constat etiam barbā esse quadrupedū. Horat. Vtq; lupi barbā varię cum dente colubę: ab- diderint furtim terrę. Plinius lib. xxxiiij. Rabi- em hyrcorum si mulceat barba mitiorem. Ea vero p̄cisa nō abire eos in alienū gregē. Sunt & alior; barbę: quā quadrupedū Plinius lib. xxx. Quom geminos sol transit crisus & auri bus etvnguib; gallinacion; si luna rasis barbis eor;. Cū barba cōposita secūda & tertia dedi- declinari p̄nt: testib; Marcel. & Acronē sup ar- tem poeticā Horatij. vt imberbus: imberbis.

Barbæ. Require in dictiōe Barba

Barbaria: regio est barbaror;. barbaries yō ad imitationē pertinet. At yō Lucanus: p̄ barba-

ria barbariem posuisse videt: cum ait li. viij. aut mixte dissona turbę barbaries: nisi forte veli- mus dicere Lucanū barbariei vocabulo: bar- barā multitudinē intelligere voluisse. Barbaria more latino penultimā corripit. Hora. i episto- lis. Græcia barbariæ lento collisa duello. Oui. li. iij. tristitiū. Inter inhumane noia barbarie. Est etiā barbaria insula gāgetis Indię fluuij. vt scri- bit Ptole. Barbari (inqt Vgutio & Catholicō) olim gētes dictę sunt: exceptis dūtaxat gręcis et Latinis. At yō Ilidor; & Nico. de Lyra super illud Apli. Gręcis ac barbaris debitor sū. Pre- ter gręcos inquit: Hebręos & latinos oēs: alij barbari appellant: cū tū auctore Pōpicio maxi- me auctoritatis scriptore: etiā latini quondam barbari vocati sint. Vñ Plau. Neuiū latinum virū doctissimū barba; dixit. b̄ est latinū. q̄re forte vt idē auctor pergit Aplus noster gręcis & barbaris se debitorē esse fatei. i. gręcis & lati- nis. vel gręcis & barbaris ideo se esse debitorē dicit. hoc est gręcis & alijs oibus gentib; q̄ p̄e- ter gręciā barbaro nomie olim appellate sunt. Strabo aut arbitrat ab initio cōfecto noie eos barbaros vocatos: q̄ difficulter: aspere atq; du- riter loquerent: quos blafos balbosq; dicim;.

Barbaries. Require in dictiōe Barbaria

Barbitum. Require in dictiōe Barbitus.

Barbitus cū i latino et t exili scribit: & tam ma- scu. q̄ scemi. gñis est: quin & hoc barbitū dedi- nari pōt: vt enā testat Acron sup illud Ho- ratij in pmo carminū: Lesboum refugit tende- re barbiton: quod nihilomin; & nos auctori- tibus cōprobamus. Et q̄dem mas. gñe p̄tulit. Hora. cum ait. Agite dic latinū barbite carmē. Lesbio primum modularē ciui. scemi. aut gñe Sapho ad phaeonē. Nec facit ad lachrimas bar- bitos vlla meas. Vbi Tortel. corrupto Oui. ter- xtu decept; ineptias loq̄tur. Neutro yō ge. Au- soni. b̄ gñe & chordas & plectra & barbata cō- de. Est aut barbitō: vt Helychi; gręcor; yō bon; interpretes: docet gen; citharę lyricę: vel ipsa ly- ra. At yō Iuli; Polux inter instrumēta q̄ manu- pulsan;: barbitō locat. qd tñ Sira. barba; di- cit esse vocabulū. Nā q̄ heliconā musis p̄secre- rūt: Thracēs fuere. Et antiq̄ vates: Ephor;: Or- pheus: muscus: Thamiras: q̄ baccho itē asiam p̄secrauerē: i Indiā vsq; barbari fuere. Vñ nō- nulla musica instrumēta barbaris noibus de- signant. vt Nablia: Sābucā: magades: bathir;. Bassaria. Reg in dic. Bassaris Bassare;. Ibidē Bassaris huius bassaris vel bassaridis: cū dupli- cato i scribitur. Bacchi; sacrificula dicitur. Et etiam Bassaris: gen; est vestis baccha; vsq; ad pedes demisse: dicta vt scribit Acron sup. i. can- minum. hora. a bassara Lybie loco vbi fiebat. A q̄ vestis genere: bacchus ipse Bassare; cognō

minatus est dicte Hora. lib. p̄fato. Non ego te
candide bassares. bassaris itē vacca appellatur
mulsaria. Vñ Persi. ait. Et raptū vitulo caput
ablatura supbo: bassaris. Nam vacca mulsaria
vel lactans nōnunq̄ vitulū morder: & ferit dū
aviditate suggēdi hubera nimitū iportunus est
Finxisse cū videt Persi⁹ Agauen ablaturā caput
Penteco: tanq̄ vitulo supbo & fastidiēti sacra
bacchi. Sūt tñ qui istū hoc Persi loco bassarim
bacchi sacrificulam interptati sunt. Sed nostra
nobis magis placet expositio. Nā & adiectiuo
hoc est supbo aptius cōuenire videtur
Bathyll⁹ cū th aspirato & y gr̄co & duplicato l
scribit: qđ & b bathyllum declinari pōt: ignis
quoddā est receptaculū. Vñ in legēda sc̄i Lau
rentij habet Et allai sūt bathilli cū prunis. Hie
rony. in lib. Numerorū. cap. iij. Id est ignis re
ceptacula: fuscitulas: ac tridentes: vncinos: &
bathylla. Hora. Pretextā laticlauū prunæq̄ ba
thyllum. Sunt tñ q virgam ferreā bathyllum
interpretant. Fuit enā bathyllum eadē scriptura
propriū adolescentis nomē ab Anacreonte plu
rimū amari dicte Hora. in Epodo. Non aliter
Samio dicit arsisse bathyllo: anacreonta Teiū
bathylli eadem scriptura: populi quidam sunt
septentrionales: vt scribit Ptolem⁹
Bathyllum. Require in dictione Bathyllum.
Bathylli. Require ibidem.
Batrach⁹. Require in dictione Batrachus.
Batrach⁹ cū t exili & ch aspirato scribit: & apud
nos rana transferit: quod corrupto vocabulo
Vgutio & Catholicon declinat hęc batracha.
Est etiā batrachus Cyrenaice siue Marmaricæ
provincie portus: teste Ptole. Batrache plu. tñ
nu. vrbs est iuxta Tefarim Sarmatarū: amnem
vt idem Ptolem⁹ ostendit.

B ante E

Bello las et bellor depo. vsurpat. Vir. li. gnei. xij
Pulsant & p̄ctis: bellantur amazones armis.
Bellona. Require in dictione Belon.
Bellum. Ibidem. Belus. Ibidem.
Belon hui⁹ belonis cū vnico l scribit: vrbs est &
fluui⁹ Hispaniæ: teste Ptole. Belus cū vnico l p
priū fuit viri nomē. bellus cū duplicato l dimi
nutiuū est: teste Prif. a bonus: bellū cū duplica
to l scribit. de quo in dictione duellū differem⁹
Bellona cum duplicato l: belloꝝ dea vocatur.
Belus. Require in dictione Belon
Beryll⁹ cum y gr̄co & duplicato l scribit. etsi a
Tortel cū i latio scribi p̄cipiat. & (vt tradit Be
da sup Donati artē) fœmi. tñ ge. est. Ego autē
mascu. etiā gñe. platū inuenio. Vñ Syll⁹. li. ij.
ait. Et solitū digito beryllon aderat ignis. Pri
cianus in perihegesi. berylli gemmas glaucini
tidumq̄ adamantina: Lapis est preciosus
Bergomū oppidū est Genomanorū: teste Ptole.

a gallis senonib⁹ breanni militib⁹: teste Polycra
te: cōditū dictio est nec gr̄ca nec latina: sed bar
bara. h est Gallorū senonū: quorū lingua p id
vocabulū: mōrana vrbs designat. At y Per
gamū oppidū fuit nobilissimū i minori Asia.
Belli cū duplicato l scribit: populi sunt Thracū:
teste Solino. de gbus Ouid. meminit lib. iij. tri
stium: cum ait. Inter bellosq̄: Gerasq̄. Legi tñ
apud gr̄cos βηλῶν: q̄ eorū vrbe cum vnico s.
Bulli enā cū duplicato l: populi sūt Medorū
Beta cū t exili scribit: herba est: q̄ & hic betarius
dicitur: Probo et Prif. qñ et b betariū: vt nō
nulli aliq̄ volūt. Sūt tñ qui betarius adiectiuū di
cunt. Beta format diminutiue betaculus: teste
Seruio in Donatū. Batis cū æ diphthongo &
t exili & i latino a gr̄cis scribit: fluui⁹ est Hispani
æ: a q̄ Hispaniæ regio enā betis cognita est:
dicte Seneca i Medea. Nomenq̄ terris q̄ dedit
betis suis Hesperia pulsans maria: lāguetū Va
do. Luca. lib. ij. Qui ferit hesperius post omnia
flumina betis. Hic a Tortel. absq̄ diphthongo:
& cum th aspirato & y gr̄co: hac videlicet scri
ptura: bethys scribi p̄cipit. quod nomē: vt ait.
a βῆθ ὕψ: quod apud nos pfundū indicat de
riuat. Quo fit: vt si vera est deriuatio: etiā vera
sit de ipsa dictione quā Tortelli tradit scriptura.
Sed q̄ verā etymologiā tradiderit: ipse viderit.
Betacius. Require in dictione Beta.
Betatium. Require ibidem.
Betaculus. Regre ibidem.
Batis. Require ibidem.
Bethsura hui⁹ bethsurē & bethsuræ plu. tñ nu.
declinari pōt. Hierony. in lib. ij. Machabgorū.
ca. xij. Et bethsurē: quod erat iudgorū munitū
psidiū: castra admonebat. Et in eodē cap. Iterū
rex sermonem habuit cum his q̄ erāt in bethsu
ris. Mediam huius dictionis syllabā produxit:
Petrus Riga cum dixit lib. p̄fato. Bethsurāq̄
capit: Hierusalemq̄ petit.
Bethsuræ. Require in dictione Bethsura.

B ante

Bibliopola cū i latino vtrobiq̄ & vnico l scribi
tur: nec a polio polis deducit: vt Vgu. somnia
uit: maxime cū Polio primā corripit syllabā.
bibliopola aut po syllabā pducit. Vñ Vir. li.
gnei. viij. ait. Certatim squamis serpentē auro
q̄ polibāt: p poliebāt. Martia. Nō habeo: sed
habet bibliopola Triphon. Idē in apophore
tis de Luca. ait. Sunt qdam q me dicūt nō esse
poetam: Sed q me vendit bibliopola putat. id
est librarius: qui. s. libros vendicat. Et compo
nitur ex βιβλῶν: q est liber. & πωλῶν: q
Sic etiā pharmacopolam: po syllabā produ
cit: dicte Hora. sermone. ij. Ambubaiaq̄ colle
gia. Pharmacopolæ dici potest vnguētari⁹: vt
vivulgus appellat: Herborarius: q̄ pharmaca